

мозастреляла. Както распрата предшествующа застрелването на Лора Каравелова, (която распра Яворовъ самъ почва у Тихови и пакъ самъ пръвъ почва следъ като си дошли въ квартирата) така и всички други недоразумения той отдава на нейната ревностъ, като че ли той е спокоенъ, хладенъ и безразличенъ къмъ нея и нищо не го е карало да я ревнува, когато, естествено е, той да ревнува жена съ вънкашностъ, култура и душевни качества като Лора Каравелова. Нѣма категорични данни, че Лора е ревнувала Яворовъ отъ Г-жа Конова Грозева, тя е ненавиждала последната, защото е била флегматична натура, противоположна на нейната и при това само се »мъкнела« у тѣхъ както тя се изразява. По показанията на свидетели, Яворовъ не само не е ухажвалъ Конова, но се отнасялъ грубо къмъ нея. Най-после даже и да се приеме, — че Лора е ненавиждала отчасти отъ ревностъ Конова, това говори за едно законно естествено чувство на преданна съпруга и не е още онова болезнено паталогично чувство на ревностъ: да се пази любимиятъ отъ очитѣ на цѣлия свѣтъ, каквѣто е случая по-скоро съ Яворовъ и което само силно проявление на това чувство може да накара да се посегне на своя или чуждъ животъ. Симптоматична е по-нататѣкъ развѣрската на семейната разправа, предшествующа кървавата драма даже както е предадена отъ самия Яворовъ. Когато той по поводъ инцидента въ Тихови и казва: »бива ли така да постѣпвашъ«, макаръ, че по показанията на свидетелитѣ неговата груба бележка е била причина за това, тя му отговорила: »ами когато фискирашъ чуждитѣ жени« и добавила »при такъвъ животъ по-добре е да се раздѣлимъ«. Прѣзъ това време тя била до вратата на спалнята му, гдето искала да влезе като намервала, че сж излишни повече обяснения, за да ходи по нейна инициатива въ спалнята му, както той твърди. Яворовъ отговаря на последнитѣ нейни думи: »щомъ е така работата, добъръ пжтъ, лека нощъ, азъ си отивамъ да спя«. Ясно е отъ думитѣ на Лора, че тя е твърдо решена да се раздѣли съ Яворовъ и съ това решение се раздѣля тая нощъ.